

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

148. An Prælati recipientes Novitios sine dicta informatione incurrant in
pœnas Bullæ Sixti V. Si Novitius careat illis defectibus. Ex. p. 3. tr. 2. res.
83.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

nam illam tenet Cardinalis Lugo de *Iust. tom. 1. disp. 9. sect. 3. in Append. n. 54.* & alij, cum docto, & amicissimo P. Garcias, in *Polit. Regul. tom. 1. tract. 2. diffie. 4. dub. 2. n. 2.* quia ait ille. *Aunque es verdad que la caridad me obliga, á no disuadir, ni impedir á uno tanto bien, como es querer aspirar á la perfeccion, pero no me obliga esto á que de mis bienes; ni que mis acciones, ó obras concloran positivamente á que el se haga capaz, y alcance este bien, porque la misericordia no obliga gravamente, sino quando el proximo está en grandissima necesidad, y la omission de entrar en Religion no es mal gravissimo; luego la obligacion de recibirle no puede caer debaxo de culpa mortal.* Ita ille, qui citat alios.

2. Sed affirmatiue sententiæ adheret Castrus Palaus, *tom. 3. tract. 16. disp. 1. punct. 9. num. 15.* vbi sic ait: Quod si roges, an Superiores, quibus competit Nouitiorum receptio, peccent si renuant recipere quem habilem, & aptum Religioni inuenerint? Respondet optimè Suarez *to. 3. de Relig. lib. 5. c. 10. n. 28.* Peccare grauius, si absque vlla rationabili causa moueantur. Tum quia Religioni officium, illius Nouitij obsequi priuantes, & iurisdictione sibi data abutentes. Tum quia securam viam salutis procurant sine causa præcludunt. At si causa subit, clarum est nullum esse peccatum. Est autem sufficiens causa denegandi ingressum petenti, si alius aptior, imò æqualis reperitur, vel speratur breui reperiendus, & Religio commoditatem temporalem non habeat vtrumque alendi. Ita Palaus. Verum ego non auderem damnare de peccato Mortali Superiores renuentes recipere ad Religionem aptum, & habilem; & ideo adhaereo magis negatiue opinioni: & est dispar ratio de hoc casu, & de negantibus suffragium Nouitio idoneo ad professionem, isti enim, vt alibi firmauimus, peccant mortaliter, vt me citato fusè probant Lugo, Bordonus & Garcias, vbi supra.

Alibi in RR. quæ hic sunt infra 173. & 174.

RESOL. CXLVII.

An Prælati Regulares omitentes informationes, quas præcipit Sixtus V. in receptione Nouitiorum, peccent mortaliter? Ex p. 3. tr. 2. Ref. 82.

Sup. doctrina huius R. infra io R. 149 § Quo quarto in prin.

§. 1. AD hanc quæst. respondet Barthol. de Vecchis in *praxi nouit. disp. 6. dub. 1. n. 6.* vbi sic ait. Quo verò ad conditiones, quarum inquisitio præcipitur in constit. Sixti V. vel etiam illa tradita à Regula nostra, vt se. examinetur de fide Catholica, & c. Dico maiorem difficultatem esse, an prætermisso inquisitionis eorum sit peccaminosa: nihilominus cenfeo recipientem nullo peccati nexu illaqueari, omitendo eam circa omnes, vel vnam, aut alteram ex his conditionibus, quotiescumque, vel ex certa scientia, vel ex probabilibus indicij, seu coniecturis pro certo habet, non esse necessariam respectu personæ, quæ in Religionem admitti postulat. Ita Vecchius.

RESOL. CXLVIII.

An Prælati recipientes Nouitios sine dicta informatione incurrant in penas Bullæ Sixti V. si Nouitius careat illis defectibus? Ex p. 3. tr. 2. Ref. 83.

Sup. hoc in R. seq. signa ter in § Quo quarto ad med. & in to. 6 tr. 1. R. 69 § Item de

§. 1. Respondeo negatiue & ita ex Rodriq. in *qq. Reg. to. 3. q. 5. art. 4.* docet Laur. Portel. in *dub. Reg. ver. Nouitij informationes, n. 6.* vbi sic ait. Cōsolatorium valde est, quod doctè notauit Rodriq. ex verbis Bullæ Sixti V. videlicet quod Prælati omitentes informationes non incurunt penas Bullæ, nisi à par-

te rei Notitius sic receptus absque informationibus fuerit alius criminofus, & ligatus aliquo impedimento, to ex ibi notatis: si enim careat omni impedimento, non incurrit penas, quia textus ligat solum recipientes criminofos, Ita ille, & post illum nouissime tenet etiã Barthol. de Vecchis in *praxi Nouit. disp. 7. dub. 1. n. 3.* & ita ego olim liberaui à magnis angustis quendam Superiorem Regularium, contra quem Fratres subditi insurgent propter receptionem cuiusdam Nouitij, non præcedente informatione de vita, & moribus secundum Bullam Sixti V.

RESOL. CXLIX.

Elucidantur aliqua circa informationes sumendæ quoad Nouitios virtute Bullarum Sixti V. & Clem. VII. Vbi dicitur si casus etiam pro Nouitijs Laicis, seu Conuersis, puellis Nouitijs, & Equitibus Ierosolymitanis alia Religionem volentibus ingredi in textu huius Refol. adducuntur. Ex p. 9. tr. 8. & Misc. 3. Ref. 54.

§. 1. SUppono quod Sixtus V. in sua Constitutione edita 1587. inhabiles non solum ad professionem, sed etiam ad habitus susceptionem constituit illegitimos, criminofos, & ingenti ære alieno grauatos, & ratiocinijs reddendis obstrictos, quæ constitutio, quoad inhabilitatem, seu nullitatem habitus, & professionis, Clem. VIII. reuocauit. Quoad penas autem tam ingredientibus, quam recipientibus ibidem positas, & quoad ingressum, in sua vi, & firmitate reliquit. Greg. verò XIV. profus sustulit quod de illegitimis Sixtus disposuerat, & ad ius commune reduxit. Solum ibi cauet, ne illegitimus in Religionem recipiatur, in qua P. eius superites sit. Excludit igitur Sixtus V. à Religione circumcisos non quoscumque, sed qui furta, latrocinia, rapinas, homicidia, aliæ facinorosa patrarunt, timentesque ob ea puniendos esse, & vt punitionem effugiant ad Religionem confugiunt. Debent ergo delicta esse publica, non occulta: nam ob occulta delicta punio non timetur, & non vnumque publica debere esse, sed de quibus specialis inquisitio facta est, neque reus absolutus est, vel punitus: nam stante absolutione, delictum manet occultum, stante punitione fini Constitutionis est satisfactum; & consequenter poterit Religionem ingredi, Suarez *to. 1. de Relig. lib. 5. c. 7. a. n. 15.* Deinde excludit Religionem ingenti ære alieno grauatos, qui culpa sua in impotentiam satisfaciendi deuenerunt, si tamen spem habent aliquando satisfaciendi; conitit ex illis verbis: Multi decoctores post dilapidatam rem familiarem. Quare si absque sua culpa supra vires debitis grauati sunt, esto breui tempore expectato satisfacere possint; non comprehenduntur in hac constitutione, tamen iure naturæ à Religione impediuntur. Tandem excludit obnoxios ratiocinijs reddendis, siue publicis, siue priuatis: illos tamen, quibus ex humilitatis causa, vel molestia eis iam illata est, vel timendum sit ne inferatur. Nam si absque lite, viloue grauamine aut distictione creditur rationes reddi posse, optime possunt Religionem ingredi. Sed hæc non debent facile præsumi.

2. His suppositis cum Castro Palaus *tom. 3. tr. 1. Etat 16. disputat. 1. §. 4. numer. 10.* & alij, vbi infra, quia ista materia est satis practicabilis, & quotidiana; ideo quero primò. An prædictæ informationes sumendæ sint de Nouitijs Laicis, seu Conuersis? Et negatiue respondet Bordonus in *consil. Regul. tom. 2. refol. 53. nu. 82.* vbi sic ait: Constitutio Sixti V. videtur solum loqui de volentibus ingredi, vt Clericis; vt colligitur ex initio Bullæ. Cum de omnibus Ecclesiasticis ordinibus in ea, quæ conuenit puritate, &